

פאר מקדושים

מעשה מהבעש"ט הקדוש זי"ע אשר סיפר
הגאון ר' שלם מקאמינקא זצ"ל.

כד אתכנשו כל צדיקי הדור על היא"צ בראפשיץ. באה אשה אחת לפניהם ובתוכם הי' הגאון מקאמינקא זי"ע וצעקה האשה בבכי תמרורים כי נתנה סך שמנה מאות ריינש כסף לאיש אחד ממכירי' כי יסע על הכפרים לקחת פשתים על שותפות ועברו ימים שלשה ולא נודע עקבות האיש הזה ובימי מספר נודע לה על פי אנשים נאמנים כי מת האיש הזה בדרך ותרב האשה לשפוך מר שיחה לפני הצדיקים וכל הצדיקים אשר ישבו שמה הרבו כולם לתת בטחה ועוז ללבבה כי לא יצמח לה היזק ועד מהרה תמצא את הכסף. ועמד הצדיק מקאמינקא על רגליו ואמר כל אלה ההבטחות תהו ומה וכל פתחי תקוה נסכרו כי מי יודע איזה גלגול הי' אשר הציע לאיש הזה לקחת המעות אשר נתנה לו האשה בתורת חוב: והטו רבותים אוון קושבת לדברי ואספר לכם מעשה נורא מהבש"ט הקדוש זי"ע ועל כל ישראל אמן:

בעיר רישא הי' שמה איש אחד למדן גדול וגבור מופלג נאדר ביחס באושר בעושר ובכל תהלה. והנה כל ימיו הקשיב תהלות ותשבחות הבש"ט זצ"ל ומעולם לא דרכו רגליו על מפתן החסידות וצללו אזניו מאוד לקול הסיפורים מהמופתים אותותיו ונפלאותיו שעשה מארבע כנפות הארץ וגמר בדעתו לנסוע אל נוח קודש של אותו קדוש למען יכיר עצם מראהו ולשבוע בנעימות זהרי זוהר פניו הקדושים. וירתום את מרכבתו ויסע בעגלת צב כדרך הגבירים עד בואו לשלום עירה מעזיבו כי שם בית הצדיק הקדוש הבעש"ט. ועד מהרה דרך על מפתן הקודש. וישאלהו הבעש"ט לשלום ובדברו רגעים אחדים פתח הגביר מרישא את יד נדיבתו לתת איזה רובל לפדיון. וישאלהו הבעש"ט מה תבקש מעמדי ומה תסרה לך. וישיב הגביר

הקשיב תהלות ותשבחות הבש"ט זצ"ל ומעולם לא דרכו רגליו על מפתן החסידות וצללו אזניו מאוד לקול הסיפורים מהמופתים אותותיו ונפלאותיו שעשה מארבע כנפות הארץ וגמר בדעתו לנסוע אל נוח קודש של אותו קדוש למען יכיר עצם מראהו ולשבוע בנעימות זהרי זוהר פניו הקדושים. וירתום את מרכבתו ויסע בעגלת צב כדרך הגבירים עד בואו לשלום עירה מעזיבו כי שם בית הצדיק הקדוש הבעש"ט, ועד מהרה דרך על מפתן הקודש. וישאלהו הבעש"ט לשלום ובדברו רגעים אחדים פתח הגביר מרישא את יד נדיבתו לתת איזה רובל לפדיון. וישאלהו הבעש"ט מה תבקש מעמדי ומה תסרה לך. וישיב

מעשה מהבעש"ט הקדוש זי"ע אשר סיפר הגאון ר' שלם מקאמינקא זצ"ל.

כד אתכנשו כל צדיקי הדור על היא"צ בראפשיץ. באה אשה אחת לפניהם ובתוכם הי' הגאון מקאמינקא זי"ע וצעקה האשה בבכי תמרורים כי נתנה סך שמנה מאות ריינש כסף לאיש אחד ממכירי' כי יסע על הכפרים לקחת פשתים על שותפות ועברו ימים שלשה ולא נודע עקבות האיש הזה ובימי מספר נודע לה על פי אנשים נאמנים כי מת האיש הזה בדרך ותרב האשה לשפוך מר שיחה לפני הצדיקים וכל הצדיקים אשר ישבו שמה הרבו כולם לתת בטחה ועוז ללבבה כי לא יצמח לה היזק ועד מהרה תמצא את הכסף. ועמד הצדיק מקאמינקא על רגליו ואמר כל אלה ההבטחות תהו ומה וכל פתחי תקוה נסכרו כי מי יודע איזה גלגול הי' אשר הציע לאיש הזה לקחת המעות אשר נתנה לו האשה בתורת חוב: והטו רבותים אוון קושבת לדברי ואספר לכם מעשה נורא מהבש"ט הקדוש זי"ע ועל כל ישראל אמן:

בעיר רישא הי' שמה איש אחד למדן גדול וגבור מופלג נאדר ביחס באושר בעושר ובכל תהילה. והנה כל ימיו

פאר מקדושים

4

הגביר בחדוה, תודות לאל מרום כי הנני גביר עצום ותועפות זהב לי. ומלבד זה הנני ד' בבנים לומדי תורת ד' בנין רבנן וחתני רבנן וכל מרבית ביתי מאושרים ומבורכים וכולנו שרוים אנחנו לשלום בגופינו ובמאודינו והזמן מפוז ומכרכר לפני בהצלחה משחקת ומה לבקש עוד ולזעוק אל המלך:

(ופדיון) כזה הלא יערב מאוד לכל צדיק לקחת תשורה מידי המביאו כי איננו מהול בתוגה ענבי רוש ואשכולות מרורות כאשר יובא מעם הקדוש לאיש אלקים תמיד). ויוסף הבעש"ט לשאול אותו ועל מה באת הלום ויענהו הגביר אך לראות עצם טובו של קדוש אלקים מכובד ולחדות בשמחה את פניו, ויאמר הבעש"ט א"כ איפוא כי לא באת הנה אך להכיר אותי. ואך יען זאת נסעת הנסיעה הגדולה הלא לכן תן עניןך והבט בפני היטב ואנכי אספר לך מעשה אחת. אך הסכת ושמע אמרי ותן עניןך היטב לראות אותי ולבך להבין דברי:

בעיר אחת היו שני גבירים אשר היה לכל אחד בן עלם שוים בשנותיהם שוים במעלותיהם ואהבה עזה נרשעה בקרבם בהיותם שכנים זה אל זה קרובים ובכל מבהר עלומי שנותיהם למדו בחדר אחד אצל רב אחד ואהבה בלתי סרה אהב האחד את משנהו. אולם כאשר נתגדלו יחד עד שנת הי"ג או יותר נתקשרו בלולואות החיתון ונשא האחד מעבר מזה הלאה כמאה פרסאות והשני מעבר מזה כמאה פרסאות. ולאשר קשתה עליהם יד הפרידה. לא נשבת מרוץ אגרותיהם מעת לעת עד משך שנה או שנתיים ימים. ואחר כל זה נאחו בסבך המטרדה ולא כתבו מכתבים כפעם בפעם. אך לפרקים החליפו מכתבים זה עם זה והי' פעם בחודש ואח"כ פעם בשני חדשים. ואח"כ פעם בחצי שנה. ולאט לאט נשכח אהבתם וחדלו לכתוב זה אל זה, אולם גם שניהם היו גבירים מפורסמים. כאשר הקשיב האחד מרעהו מרחוק. לימים נתק פתיל הצלחת אחד משני אלה הזמן הפך עליו בלהות וכל הונו רכושו ויתרונו ופקודתו הי' לברוח לחצי פגעיו וידל וירש עד מאוד ונזכר כי יש לו אוהב דבק מאח והוא גביר עצום אשר בטח לבו כי ישמח לקראתו ותושע לו ימינו. וכן היתה כי חשב מחשבות לקיים עצתו וישאול לו מלבושים נאים וילווה לו על הוצאות הדרך וברוב תלאה ועמל בא אל מחוז חפצו. וכאשר בא אל חבירו ידידו מנוער ויחרד לקראתו בחרדת ששון ויביאהו הביתה ויעשה עליו משחה הלולים כסעודת שלמה וישתעשע עמו בלי ישוער (בתוך כך אמר הבעש"ט אל הגביר אך הבט בפני היטב) ומידי אכלם ושתם במסבת כל בני בית הגביר

הגביר בחדוה. תודות למרום כי הנני גביר עצום ותועפות זהב לי. ומלבד זה חנני ד' בבנים לומדי תורת ד' בנין רבנן וחתני רבנן וכל מרבית ביתי מאושרים ומבורכים וכולנו שרוים אנחנו לשלום בגופינו ובמאודינו והזמן מפוז ומכרכר לפני בהצלחה משחקת ומה לבקש עוד ולזעוק אל המלך:

(ופדיון) כזה הלא יערב מאוד לכל צדיק לקחת תשורה מידי המביאו כי איננו מהול בתוגה ענבי רוש ואשכולות מרורות כאשר יובא מעם הקדוש לאיש אלקים תמיד). ויוסף הבעש"ט לשאול אותו ועל מה באת הלום ויענהו הגביר אך לראות עצם טובו של קדוש אלקים מכובד ולחדות בשמחה את פניו, ויאמר הבעש"ט א"כ איפוא כי לא באת הנה אך להכיר אותי, ואך יען זאת נסעת הנסיעה הגדולה הלא לכן תן עניןך והבט בפני היטב ואנכי אספר לך מעשה אחת. אך הסכת ושמע אמרי ותן עניןך היטב לראות אותי ולבך להבין דברי:

בעיר אחת היו שני גבירים אשר היה לכל אחד בן עלם שוים בשנותיהם שוים במעלותיהם ואהבה עזה נרשעה בקרבם בהיותם שכנים זה אל זה קרובים ובכל מבהר עלומי שנותיהם למדו בחדר אחד אצל רב אחד ואהבה בלתי סרה אהב האחד את משנהו. אולם כאשר נתגדלו יחד עד שנת הי"ג או יותר נתקשרו בלולואות החיתון ונשא האחד מעבר מזה הלאה כמאה פרסאות והשני מעבר מזה כמאה פרסאות. ולאשר קשתה עליהם יד הפרידה, לא נשבת מרוץ אגרותיהם מעת לעת עד משך

שנה או שנתיים ימים, ואחר כל זה נאחו בסבך המטרדה ולא כתבו מכתבים כפעם בפעם, אך לפרקים החליפו מכתבים זה עם זה והי' פעם בחודש ואח"כ פעם בשני חדשים, ואח"כ פעם בחצי שנה, ולאט לאט נשכח אהבתם וחדלו לכתוב זה אל זה. אולם גם שניהם היו גבירים מפורסמים, כאשר הקשיב האחד מרעהו מרחוק. לימים נתק פתיל הצלחת אחד משני אלה הזמן הפך עליו בלהות וכל הונו רכושו ויתרונו ופקודתו הי' לברוח לחצי פגעיו וידל וירש עד מאוד ונזכר כי יש לו אוהב דבק מאח והוא גביר עצום אשר בטח לבו כי ישמח לקראתו ותושע לו ימינו, וכן היתה כי חשב מחשבות לקיים עצתו וישאול לו מלבושים נאים וילווה לו על הוצאות הדרך וברוב תלאה ועמל בא אל מחוז חפצו. וכאשר בא אל חבירו ידידו מנוער ויחרד לקראתו בחרדת ששון ויביאהו הביתה ויעשה עליו משחה הלולים כסעודת שלמה וישתעשע עמו בלי ישוער (בתוך כך אמר הבעש"ט אל הגביר אך הבט בפני היטב) ומידי אכלם ושתם במסבת כל בני בית

פאר מקדושים

ג 5

הגביר התפלאו על אהבתם הישנה וישאלהו על מעמדו ומצבו. ויחריש אליו בלאט גם בגדי אלה לא לי המה מכף רגלי ועד כתנתי חסדי אוהבים בהלוואה יאזרוני. ולא אחר הגביר לצוות על הקאסירער שלו פקיד ונאמן ביתו כי יחשוב כמה עולה על רכושו וכאשר נודע לו על החשבון ברור נכון נתן המחצה לחבירו העני ויענק לו טובו ומיקב אהבתו וילוהו בלוית חן כחק ידידים אוהבים כאלה ויברכהו בהצלחה והרווחה בעושר ורוב ברכה (ובתוך כך העיר הבעש"ט אזני הגביר כי יקשיב היטב ויאמר הבט בפניו) וישב חבירו העני צלח מדרכו אל ביתו ורוח הצלחתו החלה לפעמו ובימי מספר צבר לו הון רב ורכוש גדול ויגרל עוד יותר כמלפנים והיה ראשיתו מצער ואחריתו גדל מאד. וכמעט שעבר העני הלזה מבית חבירו והנה נסע כל מותרי הצלחת חבירו הגביר ועל יד הלך מטה מטה והיה כאשר כבד עליו כח הסבל וינסה גם הוא לנסוע אל חבירו השני אשר העשיר בנדבת ידו מחצית הונו ורכושו. וביסורים קשים הגיע לעיר אשר חבירו דר בה ויפקוד אליו לאמר אני חבירך פכ"פ בא אליך. וכאשר שמע את שמעו נעוה משמוע ויאמר האביון האומלל ומדוכה הלזה הוה יבא אל ביתי? ולא נתנו לבא חדריו ויבך העני הלזה זעקה גדולה ומרה. וישפוך מר שיחו לפני אדון עולם. הבורא ומנהיג לכל הברואים. ויעתר לו ד' ועד מהרה שלח עזרו מקודש ומציון סעדהו ויגדל יותר כנקדם. וחבירו אשר העיז פניו לבלי לתת אף שלום לחבירו נפל משמים הילל בן שחר ולא מצא בכל ביתו אף שוה פרוטה לפרוס לחם רעבון סעודה אחת. ובעזות פניו מהר גם שנית לנסוע אל חבירו לבקש עזר מאתו. וכבואו אליו תיכף כאשר דפק על שערי נדיבתו לא הפיל דבר מכל אשר עשה בראשונה ויחצה את רכושו לשתי מחלקות כמלפנים ויחלק עמדו חלק כחלק לא העדיף ולא החסיר. אולם טרם נתן וקם לו הכסף אמר אליו הפעם אינני נותן לך במתנה זולתי בהלוואה. והיינו שתתן לי שטר חוב בערכאותיהם בכל תוכף ועז. אשר תשלם לי כשיעזור ד' אותך. כי לבי יהגה אימה לבל תהי' ח"ו כמלפנים אשר נתתי לך מחצית הוני אנכי עזרתך אף תמכתך. ולא ארכו הימים נקראתי בעצמי לצבא להלחם מול תלאות הזמן וקורותיו. וכבואי אליך הרחקתני מאהליך. ויתן לו שטר חוב בכל תוקף ועז על מחצית הונו אשר מסר לו. ובכן עלה מרום ההצלחה כבראשונה וכשל העוזר ונפל ממדריגתו וירד פלאים. עד כי גאו עליו מי המבוכה ויאמר הפעם אחישה מפלט לי בחוב חבירי המגיע לי. וימהר לנסוע אליו ובידו כל תקיפות כתבי עצם ידו אשר אסר על נפשו והוא לא

שנה

הגביר התפלאו על אהבתם הישנה וישאלהו על מעמדו ומצבו. ויחריש אליו בלאט גם בגדי אלה לא לי המה מכף רגלי ועד כתנתי חסדי אוהבים בהלוואה יאזרוני. ולא אחד הגביר לצוות על הקאסירער שלו פקיד ונאמן ביתו כי יחשוב כמה עולה על רכושו וכאשר נודע לו על החשבון ברור נכון נתן המחצה לחבירו העני ויענק לו טובו ומיקב אהבתו וילוהו בלוית חן כחק ידידים אוהבים כאלה ויברכהו בהצלחה והרווחה בעושר ורוב ברכה (ובתוך כך העיר הבעש"ט אזני הגביר כי יקשיב היטב ויאמר הבט בפניו) וישב חבירו העני צלח מדרכו אל ביתו ורוח הצלחתו החלה לפעמו ובימי מספר צבר לו הון רב ורכוש גדול ויגדל עוד יותר כמלפנים והיה ראשיתו מצער ואחריתו גדל מאה וכמעט שעבר העני הלזה מבית חבירו והנה נסע כל מותרי הצלחת חבירו הגביר ועל יד הלך מטה מטה והיה כאשר כבד עליו כח הסבל וינסה גם הוא לנסוע אל חבירו השני אשר העשיר בנדבת ידו מחצית הונו ורכושו. וביסורים קשים הגיע לעיר אשר חבירו דר בה ויפקוד אליו לאמר אני חבירך פכ"פ בא אליך. וכאשר שמע את שמעו נעוה משמוע ויאמר האביון האומלל ומדוכה הלזה הוה יבא אל ביתי? ולא נתנו לבא חדריו ויבך העני הלזה זעקה גדולה ומרה. וישפוך מר שיחו לפני אדון עולם. הבורא ומנהיג לכל הברואים. ויעתר לו ד' ועד מהרה שלח עזרו מקודש ומציון סעדהו ויגדל יותר כנקדם. וחבירו אשר העיז פניו לבלי לתת אף

שלום לחבירו נפל משמים הילל בן שחר ולא מצא בכל ביתו אף שוה פרוטה לפרוס לחם רעבון סעודה אחת. ובעזות פניו מהר גם שנית לנסוע אל חבירו לבקש עזר מאתו. וכבואו אליו תיכף כאשר דפק על שערי נדיבתו לא הפיל דבר מכל אשר עשה בראשונה ויחצה את רכושו לשתי מחלקות כמלפנים ויחלק עמדו חלק כחלק לא העדיף ולא החסיר. אולם טרם נתן וקם לו הכסף אמר אליו הפעם אינני נותן לך במתנה זולתי בהלוואה. והיינו שתתן לי שטר חוב בערכאותיהם בכל תוכף ועז, אשר תשלם לי כשיעזור ד' אותך. כי לבי יהגה אימה לבל תהי' ח"ו כמלפנים אשר נתתי לך מחצית הוני אנכי עזרתך אף תמכתך. ולא ארכו הימים נקראתי בעצמי לצבא להלחם מול תלאות הזמן וקורותיו. ובבואי אליך הרחקתני מאהליך. ויתן לו שטר חוב בכל תוקף ועז על מחצית הונו אשר מסר לו. ובכן עלה מרום ההצלחה כבראשונה וכשל העוזר ונפל ממדריגתו וירד פלאים. עד כי גאו עליו מי המבוכה ויאמר הפעם אחישה מפלט לי בחוב חבירי המגיע לי. וימהר לנסוע אליו ובידו כל תקיפות כתבי עצם ידו אשר אסר על נפשו והוא לא

שנה רוחו בקרבו וכמשפטו אז כן עתה וירחיקהו מבא בגבילו ויבקש האביון האומלל לבקר בהיכלי המשפט שמה בעירו בשטרי החוב אשר היו לו, והנה כל השופטים יפחדו לנפשם ויגורו מפני הגביר הלזה כי הוא גבר אלם אחד מראשית נטילי כסף אשר בעירו ובממלכתו. ונסע גם שנית בפחי נפש מאתו ולא עלתה לו ארוכה. ולימים נעדר האחד העני וגם השני העשיר ונחרץ משפט העשיר כי יקלע נפשו בכף הקלע אל עמקי שחת שאל ותפתה. ומשפט העני אור יצא להאיר בג"ע העליון ולהיות נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת כל הצדיקים. וימאן זה לקבל רוב טובה. באמרו איכה יערב לי שכרי בגייע בידיעתי כי בסיבתי נענש חבירי בגיהנם אשר ע"כ לבדו חרץ לו משפט בבית דין שלמעלה אשר יבואו גם שניהם שנית בגלגול לעולם הזה והוא יהיה עני וחבירו עשיר ויקח מאתו את חובו ע"י פרוטות אשר יבא לקבץ מאתו פעם בפעם. ומשפט הזה הרעים והרעיש במתיבתא דרקייע וילכו שניהם לעוה"ז בגלגול ונולד זה בן לעני ואביון וזה אצל

פאר מקדושים

גביר נגיד ועשיר וכאשר נתגדלו זה בעיר אחרת וזה

במדינה אחרת ולימים הלך העני מעיר לעיר ומכפר לכפר לקבץ עד כי בא אל העיר אשר היה שם חבירו העשיר בגלגול שני והי' גביר נודע ומפורסם ואך קפץ ידין מתת צדקה לאחיו האביונים והיו ידוע בכל העיר כי הגביר הזה איננו נותן פרוטה לעני ויחדל אביון מבא אל חדריו וכאשר בא העני הנ"ל והיה חסר לו די מחיר ככר לחם אחת ויעיז פניו ללכת אל הגביר הזה ויאמר אנכי פרצתי חוק כי רעב אנכי עד מאוד ללחם עוד מעט ותצא נפשי אם לא תחייני להשלים פרוטה או שתי פרוטות למען אקח לי לחם. ויגער בו הגביר הנ"ל והתחזק העני נגדו בדברים ויגש אליו הגביר בעצמו ויתקע לו בכפו אחת הנה ואחת הנה ונפל העני מת על סף בית הגביר הנ"ל (ובתוך כך העיר הבעש"ט את הגביר מרישא לאמר תן עיניך בי והסכת ושמע לדברי). והנה כדרך הגבירים לא עלל עליו שום איש. והעני היה ממדינה אחרת גר מתגורר ולא היה אף שום קרוב וגואל כי ידרוש את דמו מידו ועד מהרה נלקח העני המת אל בית החפשיית ויכרכו אותו בתכריכין ונקבר בהשתדלות הגביר. ועתה השמעת את דברי היטב ולא חסר לך מאומה. ויהי כהתם הבעש"ט את דבריו הקדושים ויפול הגביר מרישא לפניו ויען בקול גדול הוי ואבוי אנכי האיש הזה כי טרם בואי הנה אל הצדיק הקדוש בא אלי איש עני ודפק על פתחי וזרקתי אותו על פתחי וזרקתי אותו מביתי ונפל מת על סף הבית ועתה גם כל יתר דברי קדשו יחדרו בברק תוך סתר לבבי בידיעתי

שנה רוחי בקרבו וכמשפטו אז כן עתה וירחיקהו מבא בגבילו ויבקש האביון האומלל לבקר בהיכלי המשפט שמה בעירו בשטרי החוב אשר היו לו, והנה כל השופטים יפחדו לנפשם ויגורו מפני הגביר הלזה כי הוא גבר אלם אחד מראשית נטילי כסף אשר בעירו ובממלכתו. ונסע גם שנית בפחי נפש מאתו ולא עלתה לו ארוכה. ולימים נעדר האחד העני וגם השני העשיר ונחרץ משפט העשיר כי יקלע נפשו בכף הקלע אל עמקי שחת שאל ותפתה. ומשפט העני אור יצא להאיר בג"ע העליון ולהיות נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת כל הצדיקים. וימאן זה לקבל רוב טובה. באמרו איכה יערב לי שכרי בגייע בידיעתי כי בסיבתי נענש חבירי בגיהנם אשר ע"כ לבדו חרץ לו משפט בבית דין שלמעלה אשר יבואו גם שניהם שנית בגלגול לעולם הזה והוא יהיה עני וחבירו עשיר ויקח מאתו את חובו ע"י פרוטות אשר יבא לקבץ מאתו פעם בפעם. ומשפט הזה הרעים והרעיש במתיבתא דרקייע וילכו שניהם לעוה"ז בגלגול ונולד זה בן לעני ואביון וזה אצל גביר נגיד ועשיר וכאשר נתגדלו זה בעיר אחרת וזה במדינה אחרת ולימים הלך העני מעיר לעיר ומכפר לכפר לקבץ עד כי בא אל העיר אשר היה שם חבירו העשיר בגלגול שני והי' גביר נודע ומפורסם ואך קפץ ידין מתת צדקה לאחיו האביונים והיו ידוע בכל העיר כי הגביר הזה איננו נותן פרוטה לעני ויחדל אביון מבא אל חדריו וכאשר בא העני הנ"ל והיה חסר לו די מחיר ככר לחם אחת ויעיז פניו ללכת אל הגביר הזה ויאמר אנכי פרצתי חוק כי רעב אנכי עד מאוד ללחם עוד מעט ותצא נפשי אם לא תחייני להשלים פרוטה או שתי פרוטות למען אקח לי לחם. ויגער בו הגביר הנ"ל והתחזק העני נגדו בדברים ויגש אליו הגביר בעצמו ויתקע לו בכפו אחת הנה ואחת הנה ונפל העני מת על סף בית הגביר הנ"ל (ובתוך כך העיר הבעש"ט את הגביר מרישא לאמר תן עיניך בי והסכת ושמע לדברי). והנה כדרך הגבירים לא עלל עליו שום איש. והעני היה ממדינה אחרת גר מתגורר ולא היה אף שום קרוב וגואל כי ידרוש את דמו מידו ועד מהרה נלקח העני המת אל בית החפשיית ויכרכו אותו בתכריכין ונקבר בהשתדלות הגביר. ועתה השמעת את דברי היטב ולא חסר לך מאומה. ויהי כהתם הבעש"ט את דבריו הקדושים ויפול הגביר מרישא לפניו ויען בקול גדול הוי ואבוי אנכי האיש הזה כי טרם בואי הנה אל הצדיק הקדוש בא אלי איש עני ודפק על פתחי וזרקתי אותו על פתחי וזרקתי אותו מביתי ונפל מת על סף הבית ועתה גם כל יתר דברי קדשו יחדרו בברק תוך סתר לבבי בידיעתי כי גרמתי לי רעה בגלגול הקודם ובגלגול זה: ויצעק צעקה גדולה ומרה

דברי קדשו יחדרו בברק תוך סתר לבבי בידיעתי כי גרמתי לי רעה בגלגול הקודם ובגלגול זה: ויצעק צעקה גדולה

פאר מקדושים

ומרה וישאל את פי הבעש"ט האם נסכרו כל פתחי תשובתו היש עוד תיקון לעוונתו. ויענהו אם תוכל למצוא בני העני המת ותפייס אורם כפי אשר תתפשר עמהם אז יש עוד תקוה ואם לאו השלכת מקברך כנצר נתעב ועם רשעי ארץ לא תרד בקבורה כי ארור אתה מכולם את נפשך שחת ואת חבירך הרגת אשר למענך קבל עליו להתגלגל בעוה"ז שנית למען השיבך מדרכיך הרעים ולבלתי הפילך בעמקי שחת זאת שמענה ואתה דע לך כי יש אלקים שופטים בארץ:

ועתה מורו ורבותי ענה הגאון מקאמינקא. דעו וראו כי לא דבר ריק הוא המקרה הנורא הזה. ומי יודע באיזה גלגול היתה האשה חייבת להאיש הזה ונשלח לזה העולם אך לקחת את חובו ושבק לן חיים:

ומעשה זו ראיתי להציגה ראשונה יען כי ממנה יוצא מוסר השכל והיא נוגעת לכל מין האנושי כוללת יחוד מעשה להזהר מגאווה וגדלות קנאה ושנאה ונורנת שבט לגו כסילים להכנע מלפני אלקים קדושים ופוחתת שער התשובה ושער חשבון הנפש:

ומרה וישאל את פי הבעש"ט האם נסכרו כל פתחי תשובתו היש עוד תיקון לעוונתו. ויענהו אם תוכל למצוא בני העני המת ותפייס אותם כפי אשר תתפשר עמהם אז יש עוד תקוה ואם לאו השלכת מקברך כנצר נתעב ועם רשעי ארץ לא תרד בקבורה כי ארור אתה מכולם את נפשך שחת ואת חבירך הרגת אשר למענך קבל עליו להתגלגל בעוה"ז שנית למען השיבך מדרכיך הרעים ולבלתי הפילך בעמקי שחת זאת שמענה ואתה דע לך כי יש אלקים שופטים בארץ:

ועתה מורו ורבותי ענה הגאון מקאמינקא. דעו וראו כי לא דבר ריק הוא המקרה הנורא הזה. ומי יודע באיזה

גלגול היתה האשה חייבת להאיש הזה ונשלח לזה העולם אך לקחת את חובו ושבק לן חיים:

ומעשה זו ראיתי להציגה ראשונה יען כי ממנה יוצא מוסר השכל והיא נוגעת לכל מין האנושי כוללת יחוד מעשה להזהר מגאווה וגדלות קנאה ושנאה ונורנת שבט לגו כסילים להכנע מלפני אלקים קדושים ופוחתת שער התשובה ושער חשבון הנפש: